

„BREVDUEN“

Organ

for

Bladet udgives af Foreningen og udgaar 1 Gang maanedlig samt sendes uden Vederlag Foreningens Medlemmer. Medlemskontingentet er 12 Kr. aarlig for active, og 4 Kr. for passive Medlemmer.

Anmeldelser om Optagelse i Foreningen, hvilket sker ved Ballotation, maa ske skriftlig til Formanden, Grosserer W. G Jessing, Graabrødretory 18, 2. Sal. Kjøbenhavn, K.

Medlemmeene af Brevdueforeningen Kjøbenhavn

stiftet 11te Juni 1878.

Nr. 4.

✻ JULI 1883. ✻

1ste Aarg.

Foreningsanliggender.

Fredagen den 1ste Juni balloteredes paa de i „Brevduens“ Nr. 3 navngivne 8 Herrer som alle optoges

Traineringen til Vordingborg har fundet Sted til de fastsatte Tider og fra de foreslaaede Stationer stedse ledsaget af et Foreningsmedlem.

Fredagen den 6 Juli afholdes Møde i Foreningens Lokale i Café Nationals Taarnværelse. Kl. 8 $\frac{1}{2}$ præcis foretages Ballotation paa nedenstaaende Herrer.

Som active Medlemmer:

Herr Fuldmægtig Carlsson v. Formanden.
— Skomager A. E. Hansen „ Hr Urtekr Eriksen.

Som passive Medlemmer:

Herr A. E. Hofgaard v. Formanden.
— Charles Weiss, Præstø, „ Hr. P. Olsen Præstø.
— Kunstdr H J. Hansen „ „ do. do.
— Assistent J. V. Nielsen, „ - W. Fischer.
— Forretningsf. A. Gedecken „ Formanden.
— Slagtermester Olsen „ do.
— P. A. Wigh „ do.

D'Herrer Medlemmer anmodes om at give Møde, da Lokalet kun kan bibeholdes ved et taarigt Besøg. Der afholdes fremtidig kun Møde den første Fredag i hver Maaned, næste Mødeaften bliver derfor Fredag d. 3. August

Kapflyvningen fra Vordingborg, finder Sted Søndagen d. 8. Juli.

De deeltagende Duer afleveres til Contrastempling, Lørdag d. 7. Juli Kl 4, i Hôtel National Duerne skal være emballeret i Foreningens Kurve,

som skal være forsynede med Foreningens Mærkeplader. Contra-Stemplingen foretages af Kontrolcommitéen. Til Budet, som bringer Duerne, bedes opgivet, hvilken Due der skal deltage i Depesheflyvningen. Duerne afgaa til Vordingborg Lørdagften i plomberede Kurve, og ledsages af Hr. Guldsmed P. Weikert. Løsladelsen finder Sted Søndag Morgen fra Taarnet i Vordingborg, og foretages af ovennævnte Hr. Weikert i Forbindelse med Foreningens Vordingborgafdelings Repræsentant Hr. Prokurator Schwensen. D'Herrer Medlemmer i Vordingborg, have Adgang til Løsladelsen. Depesche-Duerne løslades Kl. 5, de andre Duer Kl. 5 $\frac{1}{4}$. Umiddelbart efter Løsladelsen telegraferes til Formanden og vil Depeschens Indhold strax blive sendt samtlige Deeltagere. D'Herrer Vagter anmodes om at møde paa Foreningens Kontor, Graabrødretory 18, 2. Sal, Søndag Morgen d. 8. ds. Kl 6 præcis for at faa deres Uhre stillede af den der tilstedeværende Kontrolcomité Kl. 6 $\frac{1}{2}$ maa Vagterne indfinde sig paa de ved Lodtrækning bestemte Slage. 1ste hjemkomet Depesche Due samt 1ste hjemkomne Due af andet Hold bringes, i Forbindelse med Vagtsedlen, udfyldt og undertegnet af Eieren og Vagten strax efter Hjemkomsten til Controlcomiteen, som har Møde i Café Nationals Taarnværelse. Ventetiden for Duernes Hjemkomst er 4 Timer efter Løsladelsen, saaledes at de Duer, der ei ere hjemkomne til Kl. 9 $\frac{1}{4}$ ei komme i Betragtning. Skulde Duerne blive løsladte senere end den fastsatte Tid, vil Underretning strax blive sendt til Deltagerne. Præmierne vil blive udstillede i Lokalet i Café National fra 8—9 og har alle Medlemmer Adgang imod Forevisning af Deres Adgangskort.

Kapflyvningen fra Nykjøbing p. Falster finder Sted Søndag d. 22. Juli. Indtegning hertil sluttes d. 11. Juli med et Indskud pr. Due å 5 Øre.

Trainering finder Sted fra Orehoved, Torsdag d. 12. Juli. Duerne afleveres d. 11. Juli Kl. 6³/₄ Eftm paa Banegaarden, fra Eskildstrup, Tirsdag d. 17. Juli. Duerne afleveres d. 16. Juli Kl. 6³/₄ Eftm paa Banegaarden.

Kapflyvningen fra Gjedser Fyr finder Sted d. 29. Juli. Indtegningen hertil slutes d. 25. Juli med et Indskud pr. Due à 50 Øre.

Kapflyvningen fra Landskrona finder Sted d. 18. Aug., Indtegningen slutes d. 25. Juli med et Indskud pr. Due à 25 Øre.

Fra Foreningen til Fjerkræavlens Fremme i Danmark har Bestyrelsen foruden de tidligere skjænkede 2 Ærespræmier yderligere faaet tilstillet 1 Guld-, 1 Sølv- og 1 Broncemedaille, som sideordnede 1ste, 2den og 3die Præmier, til de allerede fastsatte Præmier for Kapflyvningen fra Gjesser Fyr. Idet vi herved frembringe vor Tak skal det være os en Glæde, efter endt Kapflyvning, ved den forestaaende Udstilling i Rosenborghave at fremstille en større Samling af vore bedste Duer.

Søndag d. 15. Juli Kl. 5 Morgen løslades fra Rundetaarn af Bestyrelsen for vor Forening, hvem dette Hver er overdraget de Brevduetoreningen i Poesnick (Sachsen) tilhørende Duer. Kun Foreningens Medlemmer have Adgang til Løsladelsesstedet.

Brevduens Avl.

Som udtalt i det sidst udkomne Nummer af „Brevduen“, maa den i Korthed skete Omtale af Dressuren, kun være at betragte som foreløbig og nærmest som et Ønske om, at kunde fremsætte de givne Vink paa en Tid, da de mulig alt kunde komme til Nytte ved de paabegyndte og forestaaende Øvelser. Ærede Læsere bedes deri søge en Forklaring af og Undskyldning for, at vi i Dag komme tilbage til et Afsnit af Brevduens Liv der, under almindelige Forhold, burde have været behandlet forud for dens Dressur, nemlig hvad der staar i Forbindelse med de Gamles Yngel og de Unges Opdræt. Adskilligt af hvad der herunder fremsættes og tilraades, vil ganske sikkert blive vraget af Flertallet blandt Duelliebhave, hvisaarsag man tillader sig at henlede Opmærksomheden paa, at den her til Orde kommende Veiledning, er givet med specielt Hensyn til Brevduen som Budbringer. Her er det

ikke som ved Raceduer, at hvad der først og fremmest tages Hensyn til er Kouleur, Tegning, Façon, Næb og Øie, men her er det Opgaven, at skaffe tilstede Duer, der i Kraft, Udholdenhed, skarpt Øie og en i høj Grad udviklet Flyveevne, ere istand til at præstere det fast Utrolige. Deraf følger, at en anden Maalestok maa anlægges og benyttes med Hensyn til Brevduens Avl, end den der anvendes, naar Talen er om Yngel og Duer i Almindelighed.

Som den Tid der anses for bedst skikket for Parring af de til Forplantaing bestemte Brevduer, er Martsmaaned. Efter 14 Dages Samværen ville de i Regelen have Æg, hvoraf følger, at naar disse ere udrugede og Ungerne saa store at de Gamle hører op med den stadige Rugen, saa er Veiret i Regelen saa mildt, at man ikke mere behøver at frygte for Naturens skadelige Indvirkning paa Yngelen. Mange belgiske Liebhavere benytte til denne Del af Brevduens Gjerning, kun Afkom af fleraarig gamle Duer, samt tilraader under ingen Omstændighed at lade Brevduer yngle, som ikke have flyvet mindst et Aar. Erfaringen taler for Rigtigheden af denne Anskuelse siger Dr. Linzen i Köln, som vi tidligere have tilladt os at citere, dog med Tilføiende, at han selv med et gunstigt Resultat, har ladet etaarige Duer yngle. Den gamle Sætning: „Ingen Regel uden Undtagelse“, kommer ogsaa her til Anvendelse og Følgen heraf er, at man i Belgien med et heldigt Resultat parrer gamle Hanner med unge Hunner og omvendt. Bestemte og uafviselige Regler og Forskrifter for denne Del af Avlen gives imidlertid ikke, hvisaarsag enhver Liebhaver i denne Henseende maa tage Erfaringen til Hjælp, kun med den stædige og uafbrudte Bevidsthed, at det kun er ved en i enhver Henseende sund og kraftig Stamme, at Brevduen tilfredsstillende vil kunde opfylde dens vanskelige og anstrængende Gjerning. Ansete Opdrættere benytte dertil som Tillægsdyr, kun de to Kuld, som erholdes i April og Mai, ligesom de, forsaavidt en Unge viser sig svag, strax fjerner den fra Reden, dels fordi den dog ingensinde erholdes fuld Kraft og Udvikling, dels fordi den der bliver tilbage i Reden derved vil faa en forholdsvis kraftigere Næring og Opvæxt. Af stor Vigtighed ved Parringen er dertil en forudgaaende Iagttagen af de Gamles Egenskaber, for med Held at søge disse forplantet til Afkommet: Hurtighed, Udholdenhed og Sikkerhed. Dertil hører hvad alt i det foregaaende Nummer er lagt Opdrætterne paa Sinde, en nøie og grundig Kjendskab til Ens samtlige Duer, en Kjendskab der kun erholdes ved en vedholdende Opmærksomhed for, hvorledes Duerne befinde sig i Slaget, som for, under hvilke Omstændigheder de sikkrest vende hjem fra Reisen. Til en saadan Kontrol ere Duernes Stempling med fortløbne let

kjendelige Nummere eller Mærke aldeles nødvendig, hvisaarsag en saadan anbefales.

Ved Parringen maa vel som alt anført, iagttages, at gode prøvede Duer komme sammen, men ikke destomindre maa man saavidt mulig drage Omsorg for, at de parrede Duer have et forskjelligt Ydre. Heldigst vil det saaledes være, at kort- og langnæbede- mindre- og større Duer komme sammen, ja selv med Hensyn til Couleur, er Uensartethed at foretrække. Lyse Farve bør under ingen Omstændighed forenes, eftersom Afkommet stedse blive lysere og Erfaringen lærer, at det ere de lyse Farver, der i Særlighed drage Rovfugles Opmærksomhed paa sig.

Med Hensyn til Duernes Fodring under Ungernes Opvæxt, foretrækkes i Belgien de mere fyldige Sædarter, som til Ex. Ærter, Mays og Vikker, grundet paa, at Anstrengelsen for de Gamle derved bliver mindre end naar der todres med mindre Korn, eftersom Ungerne i førstnævnte Tilfælde hurtigere blive mættede. I hvilken Grad bekjendte Opdrættere af Brevduen ere omhyggelige for at skaffe en kraftig Bestand tilstede, ses blandt andet Mere deraf, at de ikke alene ved Fodringen benytte saa godt som alle til Duernes Næring bekjendte Sædarter, men at de benytte dem i en bestemt Rækkefølge, saaledes, at der for de vingede Beboere serveres de mindre kjærkomne Rætter medens Appetiten er stærkest. Ved Fodringen begynder Brevdueopdrætterne saaledes, med nogle smaa Bønner, hvorefter følger Vikker, for naar Ædelysten begynder at formindskes, at blive efterfulgt af Mays, Ærter, Hvede og sluttelig som Dessert lidt Hampfrø. Som sagt, saaledes fodrer anerkjendte Opdrættere i Belgien, medens man hos os vel fremstiller sig som en „Dueven“, men desuagtet skriver at „neppe nogen“ vil uleilige sig med, „at kjøbe til Fodring 4 5 forskjellige Sorter Sæd paa en Gang“.

Vende vi os fra selve Avlen til den senere Opdræt, da er der først og fremmest at paase, at Brevduerne har deres egen Bolig, samt at de udenfor samme, ikke træder i daglig Berøring eller have idelig Samkvem med andre Duearter. Erfaringen lærer nemlig, at Brevduerne i den første Tid af en slig Samværen, i deres Flugt ikke samler sig med den øvrige Sværm, men flyve i store Buer snart under snart over den, medens de ved Vanens Magt, efterhaanden slutte sig til de øvrige Duer, for med dem at deltage i en Omkredsning af Slaget indenfor snævre Kredse. I saa Tilfælde ere de imidlertid fuldstændig ødelagte som Brevduer og ville da, ført paa Reiser, omkredse det Punkt fra hvilket de løslades, vel de hundrede Gange, medens de, ikke ødelagte Duer, flyve i lige Linie efter Hjemmet. En regelmæssig Jagen med Brevduer, maa i Overens-

stemmelse hermed bestemt fraraades, ligesom man handler klogest i, at lade disse Duer i uforstyrret Besiddelse af deres oprindelige Naturel. Overladt til sig selv flyve de ofte, men i Regelen lige ud og kun nogle Minutter af Gangen. Denne Flyvemaade vil man ogsaa have Leilighed til at iagttage navnlig hos de Duer, der have Carrierblod i deres Aarer og det stemmer dertil noie overens med den indvundne Erfaring af Hr. Dietz i Frankfurt, der er en bekjendt Opdrætter af rene Carrier. Læder man ikke Brevduen med Ro, er det dertil ikke saa sjældent endda, at den søger en noget fra Hjemmet liggende Bygning som Hvilepunkt, og vil den i saa Tilfælde efter en Reise, allerførst søge den vandte Siddeplads for at hvile sig. Brevduen er en ren Naturdue og bør, for at kunde udføre den Gjerning hvorefter den har Navn, saavidt mulig vedblive at være det.

Anvendelsen af Brevduer til Sikkring af Kystskibsfarten.

Allerede i Aaret 1876 er der ved Vesterhavets Kyst paa Foranledning af den preussiske Regjering blevet anstillet Forsøg, for ved Hjælp af Brevduer at opnaa en Forbinde'se mellem de paa særlig farlige Steder i Nærheden af Kysten liggende Fyrskibe paa den ene Side af Fastlandet og Lodsstationerne paa den anden Side. Ved en saadan Forbindelse bliver det i stormfuldt Veir muligt at bringe Efterretninger fra Fyrskibene til Landjorden og omvendt, hvilket er af stor Betydning ikke blot for de langt ude for Anker liggende Fyrskibe i farefulde Øieblikke, men det har tillige en endnu langt større Betydning for de Skibe, der komme seilende ind ude fra Havet, naar de lide Havari i Kystens farlige Nærhed eller under Stormen komme paa Grund, da der, naar de i Tide faa Underretning fra Landjorden, kan bringes dem Hjælp, hvad enten denne kommer fra Bugserdamperne der ligge parat ved Havnepladserne, eller ved Redning fra Redningsbaadene. Da dette Spørgsmaal har saa stor Betydning for Kystskibsfartens Sikkerhed, lod man sig ikke Skræmme ved de Uheld, der ledsagede Forsøgene i Begyndelsen, tværtimod fortsattes i en Aarrække disse Forsøg, der først anstilledes ved den slesvigske Vestkyst ved Tønning ved Eiderens Munding, og som Følge af denne Udholdenhed er man nu naaet til en Afslutning af dem; denne kan betegnes som fuldtud tilfredsstillende og man skylder saavel den Embedsmand, der har ledet Foretagendet, som den, der har givet Ideen dertil, en Dueliebhaber i Tønning, megen Tak.

Særlig i det forløbne Aar under de usædvanlig stærke Efteraarstorme har Indretning ved Eiderens Munding paa en glimrende Maade staaet sin Prøve. Paa to derude liggende Fyrskibe, det 36 Sømil fra Tønning fjernede „yderste Fyrskib“ og det mellem dette og Landjorden for Anker liggende „Eidergaliot“ er der indrettet Dueposter, ved Hjælp af hvilke Efterretninger, der ere vigtige for Skibsfarten, for Lods væsenet o. s. v., ved Anvendelsen af Duepecher befordres til Tønning. Bortset fra en Del Meddelelser, der dreiede sig om indløbende Skibe blot vare af Vigtighed for Lodsstationerne, men i nogle Tilfælde ogsaa for Private, som Speditører og lignende, der heryed i Tide underrettedes om den ankomne Skibsladnings Art og Tilstand og kunde tilføje deres kommercielle Forholdsregler, var det navnlig ved flere Uheld i sidste Efteraar, at Indretningen i en ganske særlig Grad viste sig hensigtsmæssig og værdifuld. Som allerede bemærket behøvedes der stor Udholdenhed, for at naa et saa gunstigt Resultat, de paa Fastlandet tillagte Duer egne sig ikke til Søluftens Pust; de ere for svage og blive hurtigt trætte. Derimod kom man til et tilfredsstillende Resultat, da man bestemte sig til at anvende Duer, der vare avlede ved selve Kysten eller ved et fleraarigt Ophold vare vant til Klimaen og Søturene. Duernes Afretning foregaar i et særskilt Afretningsslag, hvori den unge Yngel forbliver, til den er flyvefærdig. Naar Dueungerne begynde at flyve ud af Slaget, saa overføres de til Flugtslaget og tildeles Flugtduerne, i dette Slag forblive de indespærrede en Tidlang, for at vænne sig til det, da de senere, naar de benyttes til Depechetjeneste, hver Gang skulle vende tilbage dertil. Fra Flugtslaget blive Duerne indøvede i Depechetjeneste og derpaa bragte om Bord paa Fyrskibene, for at bringe Depecher tilbage til Slaget. Flugtduernes Ankomst til Slaget anmeldes ved et Ringeapparat, der, naar de flyve hen paa det paa Flugtblæddet værende Trin, sættes i Bevægelse ved Elektrisitet og forbliver i Virksomhed saa længe til man har skilt Duen af med Depechen, der findes paa en Fjeder. Flugthullet er konstrueret saaledes, at Duerne kun kunne komme ind, ikke tilbage

Duen som postillon d'amour.

Hun var ligesaa smuk som naiv. Trods sine sytten Aar havde hun endnu ikke drømt om noget Idial, og selv Begrebet, „Løitnant,“ der spiller en stor Rolle i en ung Piges Hoved, har forblevet fuldstændig fremmed for hende.

Foruden Kjærlighed til sine dyrebare Paarørende havde hun endnu kun en Tilbøielighed — for Duer. Fra sin tidligste Ungdom havde hun været en Velgjørerske for dem, og naar hun om Morgenen aabnede Vinduet, for at lade frisk Luft strømme ind i Værelset, saa kom hendes Yndlinge flyvende, for at pikke Foderet af hendes skønne Haand. Enhver maa indrømme, at en saadan Duefodring

— Med dette Nummer følger 4 Sider af Feuilletonen „Brevduen“.

sikkert er den uskyldigste Fornøielse, som en syttenaarig Frøken og nota bene en Husværtsdatter kan tillade sig.

Men i Tidens Løb viste det sig, at den smukke Due-Protektrice var kommet til den Erkjendelse, der fuldstændig forvandlede hende, at man desuden kunde nære en ganske anden Kjærlighed end den til Fader, Moder og Duer. Det var en ung Mediciner, der havde forhexet hende. Han boede nemlig i Huset lige over for og hans Vindue laa akkurat lige over for den unge Dueliebhavskes. Bemeldte unge Mand syntes paa en Gang ligeledes at være bleven betagen af en selsom Tilbøielighed — for Duerne. Ogsaa han strøede Foder ud paa sit Vinduesbrædt og det varede ikke længe, førend Duerne oppe havde vænnet sig til den nye Velynder, de fløi frem og tilbage, frem og tilbage.

En skøn Morgen — der var allerede strøet Foder udenfor begge Vinduer og Duerne fløi atter frem og tilbage — saa det smukke Barns Moder sig foranlediget til at se ud af Vinduet op efter sin Datters bevingede Protegee. Nu kom en snehvid Due flyvende over. . . „Men hvad er det, søde Marie?“ raabte Damen til sin Datter, der var sysselsat i Værelset — „hvem kan monstro have bundet en rød Silkesnor omkring Duens Hals. Barn ser jeg ret, saa hænger der endog et lille Stykke sammenrullet Papir ved det.“ Marie var hurtig, meget hurtig henne ved Vinduet. Da hun fik Øie paa Duen, blev hun ildrød over hele Ansigtet. „Ak, ja, ja, Mama,“ stammede hun, „den har et Baand om Halsen! Bare Dyret var fløiet bort!“ Men nei, det satte sig paa Armen af den unge Pige, der var meget forvirret, nikkede venligt med Hovedet og saa saa troskyldig saa klogt paa hende, som om den vilde sige: „Jeg bringer Dig et glad Budskab!“ Skjønt Datteren gjorde et frygtsom Forsøg paa at forebygge Katastrofen, tog Moderen dog den lille Billet af Duens Hals. Hun rullede Papiret op, og der stod — Moderen turde næppe tro sine egne Øine — følgende Ord, skrevet med det skønneste blaa Blæk: „Dyrebare Engel! Iaften Klokken syv i Parken. Millioner Kys. Din Alfred. . .“ Vinduet blev hurtigt lukket.

Siden hin Morgen kom der en slem Tid for de stakkels Duer. De havde med et Slag mistet to Velyndere, thi fra den Dag, da det forræderske „flyvende Blad“ var blevet konfiskeret af Moderen, blev der ikke strøet det sædvanlige Foder for dem fra noget af Vinduerne.

Men i den sidste Uge synes Duerne, og som man maa antage, med den unge Piges Moders Tilladelse, paany at være blevne tagne til Naade af denne. Hvor kan det være? Simpelt hen, fordi Afsenderen af „de flyvende Blade“, den unge Mediciner ikke længer bor histovre, men her, og fordi Huseierens Datter nu er hans kjære Hustru. — Efter hvad der meddeles os, var den hvide Due, postillon d'amours, ogsaa tilstede ved det pragtfulde Bryllup.

Kjøbenhavn.

Trykt hos N. G. Calberg, Ansvarhavende overfor Presseloven.